

BÁCSMEGYEI FÜGGETLENSÉG

A BÁCS-BODROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 10 kor., féltre 5 kor., negyedévre 3 kor. — Néptanítók részére: Egész évre 8 kor., féltre 4 kor. — Egyes szám ára 10 fillér.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Dr. Jovanovits Iózséf.
Laptulajdonos a „Zombori Függetlenségi Párt.”

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz. hová a lapot illető közlemények és az előfizetések küldendők. — Kéziratokat a szerkesztőség nem ad vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma: 76.

A restauráció.

Zombor, december 18.

A régi vármegyéket most már csak hírből ismeri a jelenlegi generáció, a vármegyék régi hatalmának pedig ugyszólva még híreről se tud. Hej megnyirbálták a vármegyéket úgy, hogy azok ma már csak invalidus számba mennek. Megszűnt szóval a vármegye hatalma minden téren — de emlékezetül meghagyták néki kegyelemből azt, hogy tisztviselőit maga választhassa.

Ez a jog magában véve igen fontos tényező volna, de sajnos, nem úgy kultiválhatják már ezt manapság, mint hajdan, mikor a vármegyei tisztviség csak officium nobile volt és nem pedig azért, mert a megyei tisztviselőség ma pálya a megélhetéshez.

A Tiszaék alatti korban a vármegyék tisztikara leginkább a szent családba tartozók és azoknak atyafiából került ki, ma azonban ezek a szent klikket képező családok már nem igen érvényesülhetnek, mert a jelen kor az ily társadalmi kinövéseket eltűntette.

A mostani restaurációnál a mi vármegyénkben még a legádázabb ellenség se mondhatja azt, hogy a mostani restaurációnál bárkit is más vezérelt volna, mint a vármegye érdeke.

A most lezajlott megyei tisztújításnál az összes pártokat az vezérelte, hogy mindazokat a tisztviselőket, akik eddig hivatásuknak megfeleltek, újra megválassza és így történt azután, hogy az eddigi tisztviselők mindannyian egytől-egyig újra meg lettek választva egyhangulag, közfelkiáltással.

Az ujonnan megválasztott megyei tisztviselők a megyei törvényhatóságnak elismerését kell hogy lássák az egyhangu megválasztásukban. Ez az elismerés buzdítólag kell hogy hasson a megválasztással kitüntetettekre és kell hogy munkakedvüket fokozza.

* * *

A restauráció lefolyásáról tudósítunk a következőkben számol be:

A kora reggeli órákban városunk utcáit a megyéből besereglett törvényhatósági bizottsági tagok csoportjai lepték el. Reggeli 8 óra

után már kezdtek szállingózni a vármegye gyűléstermébe, ahová csakis a megyei alispán által kibocsájtott és névre szóló igazolvánnyal lehetett bejutni.

A lezajlott tisztújító megyei közgyűlésen mintegy 400—470 bizottsági tag volt jelen.

Az egybegyűltek a nagy- és kisterem, a főispáni hivatal, fogadó és szalonjában alig fertek el.

Pont 9 órakor megjelent a nagyteremben apatini Fernbach Károly, megyénk főispánja, akit szünni nem akaró éljenzéssel fogadtak a megyebizottsági tagok.

Az éljenzések elhangzása után az elnöklő főispán a tisztújító közgyűlést megnyitotta, megállapította, hogy a megyei virihsták névjegyzéket az igazoló választmány igazolta és így a törvényhatósági bizottságot megalakultnak nyilvánítja. A jegyzőkönyv vezetésével Mihailovich Kornél főjegyzőt, az ügyészi teendőket ellátásával dr. Mikosevits Kanut főügyészt bizta meg.

Ezzel a tisztújítás, mint a tárgysorozat első pontja került tapétára.

A kijelölő bizottságba a megyei közgyűlés báró Vojnits István, dr. Molnár Károly és gróf Széchenyi Emilt küldte ki, a megyei főispán pedig törvényadta jogánál fogva a kijelölő bizottságba dr. Lovász Marton, Falcione Lajos és Huszka Kovács Ferenc bizottsági tagokat nevezte ki.

A kijelölés idejére az elnöklő főispán a közgyűlést felfüggesztette és ennek megtörténével a kijelölő bizottság visszavonult.

Egy órai várakozás után a kijelölő bizottság visszatért s a főispán a közgyűlést újra megnyitotta és ezután közölte, hogy a megyei alispáni állásra Vojnits István eddigi alispánt jelölték első helyre — a Vojnits István nevének elhangzása után óriási éljenzés hangzott — és az éljenzések csillapodása után a főispán Vojnits Istvánnak egyhangu a vármegye alispánjává történt megválasztását enunciatla, — erre az éljenzések megújultak. Ennek megtörténte után egy bizottság lett választva, amely a vármegye alispánját meghívta, aki a hivatalos eskü letétele után a vármegye közönségének bizalmát a következő beszéddel köszönte meg:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Az értem fáradt diszes küldöttség értesített arról, hogy a tekintetes törvényhatósági bizottság anyavármegyém első tisztviselői állásába újból egyhangulag megválasztani kegyeskedett.

Alig mult másfél éve annak, hogy a tekintetes törvényhatósági bizottság bizalma első ízben nyilvánult meg irányomban, amely rövid idő alatt arra sem volt alkalmam, hogy bizalmukat kiérdemeljem, s íme ma újból azon kitüntetés ért, hogy egyhangulag ültetnek az alispáni székbe, mely ekként megnyilatkozott bizalmat most is csak előlegezettnek kell tekintenem, amely kétszeres kötelességemmé teszi, hogy a Tekintetes

Törvényhatósági bizottságnak hálás köszönetem nyilvánítsam, amit ezennel ünnepélyesen meg is teszek.

Azt hiszem a tekintetes törvényhatósági bizottság felment engemet attól, hogy újból elősoroljam azon programot, mellyel anyavármegyém javára működni óhajtok, nem változtak azok s első megválasztásom óta oly rövid idő mulott el, hogy azoknak csak kis részben tehettem eleget. Biztosítom azonban a tekintetes törvényhatósági bizottságot, hogy azokat megvalósítani erős és elengedhetlen kötelességemnek ismerem, meg lévén győződve arról, hogy a tekintetes törvényhatósági bizottság bölcsessége egy munkaképes és munkálni akaró tisztikar megválasztásával módot fog nyújtani nekem arra, hogy anyavármegyém javára irányuló törekvésemet megvalósíthassam.

Ebben a hitben és meggyőződésben foglalom el az alispáni széklet, hálás köszönetet mondva a tekintetes törvényhatósági bizottságnak a bizalomért és miután Oméltósága a főispán urnak és a törvényhatósági bizottságnak jóindulatu támogatása nélkül nem volnék képes az állásommal egybekötött feladatokat sikerrel megoldani, ezen támogatásukat kikérem s magamat jóindulatukba ajánlom.

A tisztújítás eredménye a következő:

Alispán: bajsai Vojnits István.

Főjegyző: Michajlovits Kornél.

Főügyész: dr. Mikosevits Kanut.

Árvaszéki elnök: Scultéty Ferenc.

Járásai főszolgabírák: Vujevich Lajos
Apatin, Vojnits Máté Baja, dr. Horváth Dezső
Bácsalmás, Szemző Károly Hodság, dr. Buday Pál Kula, dr. Balaton Gyula Óbecse, Hipp Dezső Palánka, Szemző János Titel, Császár Péter Topolya, Nikolits Izidor Ujvidék, Sztrilich Béla Zenta, Tárcazy Dezső Zombor, dr. Széchenyi Tamás Zsablya.

Központi főszolgabíró: dr. Szabovlyevits Dusan.

Árvaszéki ülnökök: dr. Frank Mihály elnökhelyettes, Baký Elek, Bagó Géza, Zsigmond Dénes, Ribiczey Béla, Kutassy József, Krudy Géza, dr. Gergurov Márk, Blumenthal Károly, Késmárky József.

Aljegyzők: Lánczkor Antal, Lederer Pál, Tripolszky Gyula, Kleiner Lajos, Scherer Rezső, Zsigmond János, Jablonszky Aladár.

Alügyész: dr. Csernyus Pál és dr. Poór Béla.

Szolgabírák a IX. fizetési osztályban: Jeisel Henrik, dr. Ritter Gyula, dr. Kovachich Kálmán, Mentényi Sándor, Malonyai Béla, Radich Aladár, Koller Oszkár, Payerle Nándor.

Szolgabírák a X. fizetési osztályban: Rumbach Lajos, Németh Béla, dr. Fratriesevits István, Kuluncsics Viktor, Verner Hugó, dr. Zsigmond Gyula, Schick Ernő, dr. Krutelik Dániel.

Árvaszéki fogalmazó: Petrovics Milivoj, Gergurov Milán, Kiss Mátyás, Arnold Sándor.

A jelenlévő tisztviselők azonnal letették az esküt, melynek szövegét Popovits Sebő tb. főjegyző olvasta. Az eskü letétele után a

főispán a következő beszédet intézte a tisztikarhoz:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Tisztelt megyei tisztikar!

Bács-Bodrog vármegye közönségének bizalma Önök felé fordult. Önöket bizta meg azzal, hogy a megyei ügyeket vezessék. Már most Önökön a sor uraim, hogy ezen nagy megtiszteltetésnek eleget tegyenek. A törvényhatósági bizottság joggal el is várja Önöktől, hogy most letett esküjükhöz hiven, az igazság és hivatalos kötelesség szem előtt tartásával fogják a megye ügyeit vezetni. Vezessék erőteljesen, hazafias uton. Ne hagyják magukat befolyásoltatni a hazafiság utjáról leterített, mert jöhetnek oly idők — mint a közel múltban voltak — amikor a tisztviselői karnak hazafias utja nem lesz rózsákkal hintve, hanem tele lesz tövisekkel és áldozatokkal fog követelni tőle. Ha ezen az uton fognak haladni, egész Bács-Bodrog vármegye közönsége Önök mellett fog állani. (Éljenezés.) Üdvözlöm Önöket úgy az én nevemben, mint a törvényhatóság nevében.

Dr. Lovászy Márton beszéde.

Méltóságos főispán Ur!

Tekintetes Törvényhatósági bizottság!

Mindazoknak, akiknek a törvényjogot adott arra, hogy ebbe a megye életére nagyjelentőségű alkotmányos actusba befolyjanak, az volt a céljuk, hogy a lefolyt tisztújítás akkép ejtessék meg, hogy az közmelegnyugvást és közmelegelődést keltsen. Ez volt a célja első sorban Oméltóságának (Éljenezés), ez volt a célja a kijelölt válasszmánynak, de azt hiszem, ez volt a célja a tek. törvényhatósági bizottságnak is. Most, mikor a választás lezajlott, azt hiszem, nyugodt lélekkel mondhatjuk el, hogy ezt a célt a legteljesebb mértékben elértük. Elértük az által, hogy azok a különböző ellentétek, melyek ilyenkor természetesen felmerülnek, kölcsönös jóakarattal és előzékenységgel kielégítették. Elértük ezt a célt főképp az által, hogy sikerült vármegyénk sorsának intézését olyan tisztikarra bízni, melynek kezében azt megnyugvással látjuk.

A köztisztviselőre, tekintetes törvényhatósági bizottság, az újabb idők nehéz, súlyos feladatokat rónak. Súlyosabbakat, mint a múltban és sokkal súlyosabbakat lesznek és még fokozódni fognak a jövőben mindig. Azt hiszem a tekintetes törvényhatósági bizottság böles tekintetét nem kerülte ki az, hogy hazánk most egy nagy politikai és társadalmi átalakulásban van. Sok új joggal és törekvéssel kell számolni. Ebben a nehéz helyzetben nem elég az, hogy a köztisztviselő csupán a számok burokratikus elintézésére törekedjék, hanem közelebb kell férnie az elülehez, fel kell fegyverkeznie az élet fegyverével is. Csak így kell működése megnyugvást és boldogságot. Mi ebben a tudatban választottunk, hogy a tisztikar ennek a fokozott kötelességnek is meg fog tudni felelni. Mi forrón üdvözljük ezt a tisztikart és arra kérjük, hogy munkájuk legjavát, közismert, tántoríthatatlan hazafiságukat fordítsák teljes buzgalommal, teljes lelkesedéssel vármegyénk és hazánk javára.

Evetovits János beszéde.

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Szintén üdvözlöm az újonnan megválasztott tisztikart elvtársaim, bizottsági tagtársaim és merném mondani a törvényhatósági bizottság nevében is. A népeknek, a nemzeteknek jelleme, lelke visszatükröződik mélyen tisztelt uraim közmondásaikban, aforizmáikban. Van a klasszikus római nemzetnek egy remek mondása, melyet a közélet terén saját meggyőződésével élő férfiu kell,

hogy zsinórmértékeként maga előtt tekintsen és az legyen közszereplésének irányadója: Amicus personae, inimicus causae. Lehetnek köztünk eltérő vélemények a politikai téren, az elvek tekintetében, de mindig tiszteljük a személyt. Én szerencsésnek érzem magamat, hogy Bács-Bodrog vármegye törvényhatósági bizottsága nemcsak a múltban, hanem most e pillanatban megejtett tisztviselő választásánál is szóról szóra ragaszkodott ahhoz, hogy amicus personae. A köztisztviselőben megbecsülte a munkát, melyre garanciát ad multjuk és a tisztviselők bizalmát meríthetnek a jövőre, amikor ily tüntetesszerűen választotta meg őket a törvényhatósági bizottság. (Éljenezés.)

Nincs semmi mondanivalóm azok után az ekes szavak után, amiket önagsága dr. Lovászy Márton képviselő ur mondott. Valamint eddig is meg volt az Önök véleménye — ezt tisztelték az egyes pártok, a törvényhatósági bizottság — azonképen megmaradnak ezután is a véleményük mellett és dolgozni fognak ennek az anyavármegyének boldogulásáért, javaért, tekintet nélkül partra, fajra, nemzetiségre és felekezetre, egyedül a közös haza érdekében. (Éljenezés, taps.)

Schmausz Endre beszéde.

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Azok a szép szavak, amelyek elhangzottak, nemcsak lelkesítőleg, hanem megnyugtatólag is hatottak. Mi valamennyien bizonyos tekintetben elégedetlenül mennek ki ebből a teremből, ha akkor, mikor ily szépen sikerült tisztújítást lehetett látni, mikor ily teljes egyetertés van közöttünk, teljes odaadással nem rónok le halánkat az iránt, akinek ezt köszönhetjük. „Den Meister will ich loben.“ A megye közönségének érdeme ez? Nem kizárólag, nagyrésze van benne Oméltóságának a főispán urnak, aki a mai tisztújítással is bebizonyította azt, hogy nemcsak a munkást tiszteli, becsüli, amint bevezető soraiban is mondotta, hanem az ügyeket is nagy tapintattal vezeti. A múltból mi is merünk következtetni a jövőre és hisszük, hogy Oméltósága a tisztikar iránti szeretetével és a megye közönsége iránti jóindulatával mindig ilyen tapintatosan és szerencsésen lesz képes vezetni a jövőben is, mint ma. Adósul nem szabad kimenni innen. A főispán urnak ezen tenye által lelkesítve mély tisztelettel köszönjük neki azon fáradságát, melyet a közügyek szolgálatában eddig tanusított és kívánjuk, hogy mindig ilyen sikerei legyenek a vármegye minden fontos ügyében, mint ma. (Éljenezés.)

Fernbach Károly főispán beszéde.

Mikor elfoglaltam székeket, programomba vettem, hogy pártatlanul fogom az ügyeket vezetni. Lehet, hogy talán nem mindenkét elégit ki a mai választás eredménye, de ez nem az én hibám.

Tiszta lelkiismeretemből mondhatom, hogy amit a jog, törvény és igazság előírt, azt tettem. Másként nem tehettem. (Lelkes eljenezés!) Köszönöm a tek. törvényhatósági bizottságnak irányomban tanusított jóindulatát és kérem, hogy támogatását a jövőben se vonja meg tőlem. (Éljenezés.)

Ezek után megejtette a törvényhatóság az egyes bizottságok választását, a mely után Fernbach Károly főispán a következő tisztállásokra nevezett ki tb. tisztviselőket:

Tiszteletbeli főjegyzőkké: Lánckor Antal, Léderer Pál, Popovits Sebő, Tripolszky Gyula, Kleiner Lajos, Sztrilich Béla. vármegyei tisztviselőket.

Tiszteletbeli aljegyzőkké: Dr. Brestyanszky Károly, dr. Simon Gyula, dr. Veszelszky József kig. gyakornokokat.

Tiszteletbeli főügyészekké: Latinovits János bajai, Paukovits Andor szabadkai, dr. Molnár Károly zombori, Rohonyi Gyula újvidéki, Kozma László zombori, dr. Schneider Károly kulai, dr. Radovánovits György újvidéki, Boromissza Tivadar óbecsei, dr. Balogh Ernő zombori, dr. Galambos Pál óbecsei, Wiener Samu bácsalmási, dr. Csernyus Pál zombori, dr. Hirmann Ferenc zombori, dr. Kovács Jenő budapesti, dr. Ellinger Jenő zentai, dr. Hajdú Dezső zentai, dr. Hodik János adai, dr. Cziráky Gábor topolyai, dr. Nikolausz Béla bajai, dr. Farnék Dezső topolyai, dr. Lovászy Andor zentai, dr. Legrand Ferenc hódási, dr. Gräber Lajos apatini, dr. Zsubory József apatini ügyvédeket.

Tiszteletbeli ügyészekké: Vincze Lambert bajai, dr. Kleiszner Gusztáv újvidéki, dr. Knézy Lehel hódási, dr. Gál Ödön újvidéki, Somogyi Dezső topolyai, dr. Székely Ignác óbecsei, dr. Schwarz Henrik zsablyai, dr. Lestár Albert topolyai, dr. Kovácsics József bácsalmási, dr. Vermes Jenő palánkai, dr. Abonyi Emil titeli, dr. Frank Károly topolyai, dr. Jusits Elemér hódási, dr. Milkó Gyula óbecsei, dr. Balog Elemér berlini ügyvédeket.

Tiszteletbeli főszolgabírákké: Jaisel Henrik zombori, dr. Kovachich Kálmán óbecsei, Németh Béla topolyai, Rumbach Lajos hódási, Mentényi Sándor bajai, dr. Fratriesevits István újvidéki, dr. Ritter Gyula újvidéki, Payerle Nándor palánkai szolgabírákat.

Tiszteletbeli szolgabírákké: Falcione László zombori, Trenka Kálmán zsablyai, Hoffmann Sebestyén zentai, Milits János újvidéki, Leinweber György hódási, dr. Szerberényi Gyula apatini, dr. Bata Lukács topolyai lakosokat.

Tiszteletbeli főorvosokká: dr. Alföldy Lajos bajai, dr. Schossberger Jakab bácsalmási, dr. Hofbauer Miklós hódási, dr. Szommer Antal palánkai, dr. Kamenitzky Sándor újvidéki, dr. Milkó Ignác óbecsei, dr. Földes Simon zsablyai, dr. Ormay Kálmán kulai, dr. Thurszky Pál titeli, dr. Hável József zentai, dr. Thim József apatini, dr. Sági Samu zombori, dr. Sárkány János topolyai, dr. Glücksthal Adolf zentai, dr. Hannig György bácsi, dr. Rényi József topolyai, dr. Révay János zentai, dr. Burtik Győző adai, dr. Benedek István martonosi, dr. Orth Mihály pincédi, dr. Spitzer István kerényi, dr. Sántha György szabadkai orvosokat.

Tiszteletbeli járásorvosokká: dr. Holländer Adolf jánoshalmi, dr. Gottlieb Ede esantavéri, dr. Szabó János bácskereszturi, dr. Strone Frigyes ófutaki, dr. Goldschmidt Dávid bezdáni, dr. Hollender M. Dávid kulai, dr. Madarász Lipót madarasi, dr. Malesiner Emil madarasi, dr. Rohacsok István katymári, dr. Szauer Károly veprődi, dr. Vermes Dezső regőcei, dr. Liely József hódási, dr. Heller Ármin őrszállási, dr. Tessényi Pál torzai, dr. Gerich Endre petrőci, dr. Kurz Fülöp ókéri, dr. Déry Henrik kossuthfalvai, dr. Varró János óbecsei, dr. Schmidt Oszkár mélykúti, dr. Alföldy Antal bácsbokodi, dr. Tóth Gyula kátyi, dr. Longauer Lajos apatini, dr. Marberger Sándor apatini, dr. Wachszler Ede paeséri, dr. Ig Ede palánkai, dr. Popo-



ÓRIÁSI MARÓNI

5 kgr. csomag 3 kor. 40

o fil. bérmentve. o

Kapható:

Ifj. Heindlhofer Róbert

Zombor.

vits Milán óbecsei, Szegő Géza esonoplyai, Illits János esurogi lakosokat.

Tiszteletbeli árvászéki fogalmazókká: Pavlovits Fedor, Klemm Gyula kig. gyakor-nokokat.

Végül a főispán megköszönte a törvényhatósági bizottság tagjainak a választások alatt tanúsított komoly és higgadt magatartását és a közgyűlést zajos éljenzés között berekesztette.

Utóhangok a sziváci függetlenségi kör megalakulásához.

„Függetlenségi kör Szivácson“ cím alatt a „Bácsmezei“ Neugebauer Ármintól cikket közöl, a melyben azt állítja, hogy az „Ó- és Ujsziváci Függetlenségi Kör“ megalakulása titokban történt, s a melyre nem hívtak meg mindazok, „akik a politikához valamennyit is konyitanak.“

Ezzel szemben kénytelen vagyok kijelenteni, hogy cikkirő fenti állítása a valósággal homlokegyenest ellenkezik és ilyen csak az állíthat, aki vagy süket és vak, vagy az alakításról tudomást szerezni egyáltalában nem akart, vagy rosszindulatból a valóságnak meg nem felelőt akart állítani, vagy szellemi állapota képteleníti őt, hogy általánosan tudott dolgokról tudomást szerezzen.

Ha cikkirő, mint mondja kaszinóba is jár, sőt talán újságot is olvas, akkor a „Bácsmezei Függetlenség“-ben, a „Bácsmezei“-ben és a helyben megjelenő „Közép-Bácskai“-ban már hetekkel az alakulás előtt olvashatta volna, hogy Szivácson függetlenségi kör van alakulóban, sőt olvashatta volna az előkészítő bizottságnak az alakuló nagygyűlésre kibocsátott „Felhívás“-át, mely 8 napig minden vendéglő és társaskör asztalán ott volt és minden házba is elküldetett. De még többet mondok, a kisbíró is kidobolta, hogy mikor és hol fog az „Ó- és Ujsziváci Függetlenségi Kör“ megalakulni. De még tovább megyek. Biztos tudomásom van arról, hogy a szállodatulajdonos, ahol az alakuló nagygyűlés lefolyt, alkalmazottja utján személyesen is meghívta cikkirő urat a nagygyűlés után tartandó bankettre, a melyen csak azért nem vett részt, mert mint maga mondá, nem volt pénze.

Ha mindezek után volt még valaki, aki mint a cikkirő ur is, azt képzei, hogy konyit valamit a politikához és az alakuló nagygyűlésről és az azt követő bankettéről nem volt tudomása, úgy nem lesz nehéz kitalálni, hogy a fent felsoroltak közül melyik volt egyiknél-másiknál ennek az oka.

M. I.

H I R E K.

Kinevezés. A király dr. Eisler Mihály titeli járásbírói jegyzőt a vingai járásbíró-sághoz albiróvá nevezte ki.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Nagy Mihály újfutaki róm. kath. elemi iskolai tanítót a gombosi állami elemi népiskolához rendes tanítótá nevezte ki.

Főispáni ebéd. A tisztújító közgyűlés alkalmával Fernbach Károly főispán és felesége fényes ebédet adott, amelyre hivatalosak voltak: Boberits Milán, Ertl János, Ertl István, Ertl József, Eigl József, Faragó János, Szemző Gyula, Karácson Gyula, dr. Lovász Andor, dr. Lovász Márton, Márton Máttyás, Latinovits Géza, Dungyverszky István, Jauch Ferenc, Nagy Sándor, Szücs Mihály, Kleiszner Károly, Zákó Milán, gróf Széchenyi Emil, Piukovits József, Rechner Konrad,

Vidiczky György, Popovits V. Tódor, Lebach Antal, Lebach Péter, Dungyverszky Gedeon, Hipp Dezső, Vámosi Manó.

Hymen. Nemesmiliticsi dr. Alföldy Gedeon és neje született Falcione Mária leányát, Florát a napokban eljegyezte dr. Késmárky Béla zombori ügyvéd.

Városi közgyűlés. Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága e hó 23-án (hétfő) délután 3 órakor rendes közgyűlést tart.

Uj egyletek. Melykuton, mint levelezőnk írja, f. hó 15-én dr. Zgama Károly indítványára Népszövetség alakult. A népszövetség tagjai évi 1 korona tagdíjat fizetnek és ezért ügyes-bajos dolgaikban ingyen tanácsot és utbaigazítást kapnak a központi vezetőség szakembereitől. Ugyanezen alkalommal kimondották, hogy legközelebb az ifjusági egyletet is megalakítják. Ezen értekezletet vezető dr. Zgama Károly plébános közölte a jelenlevőkkel, hogy a megalakuló ifjusági egyletnek öngyméltósága dr. Városov Gyula kalocsai érsek évi 100 kor. ajánl fel.

A selyemtenyésztés 1907-ben. Ez idén az országban 1.407.155 kiló selyemgubót termeltek, ezért kifizettek 2.874.032 koronát, amelyből esik átlag egy tenyésztőre 35 korona kereset. A selyemtenyésztési akció kezdete óta termeltek az országban összesen 27.433.000 kilogram gubót, ezért kifizettek 50.557.500 koronát. Az összes kereset pedig, melyet a selyemtenyésztéssel és selyemfonó iparral foglalkozóknak kifizettek 75.275.259 koronát. A selyemtenyésztési akció szociális jelentőségét nagyban emeli az, hogy a földmivelő nép közvetlen aratás előtti, amikor leginkább pénzzükében van, jut általa keresethez.

A Gyalokay Rozália-féle ösztöndíj alapítványra pályáztak: Tapay Alajos, Tapay Ágoston fia, Kovalovszky József, József fia. Basits Lajos, Basits János fia. Horváth István, Horváth Anna fia. Birkás Dezső, öz. Birkás Ferencé fia. Kandler János, Kandler József fia. Orehoja Oszkár, öz. Orehoja Sándorné fia. Soksits György, neh. Soksits Rókus fia. Miklósi Alajos, Miklósi István fia. Szeewald Ferenc, öz. Szeewald Ferencé fia. Zarubszky József, Zarubszky Gyula fia. Appelshoffer János, Appelshoffer Ferenc fia.

Kényszerítés a munka elhagyására. A kereskedelmi miniszter érdekes és nagy fontosságú elvi határozatot hozott. A miniszter kimondotta, hogy nem büntetendő, ha egy munkás a másikat, aki szakszervezeti kötelezettségének eleget nem tett, a munka elhagyására kényszeríti.

Merénylet az országuton. Molnár Verona 18 éves leány a napokban Bajáról Sanac-pusztán lakó szülei látogatására utazott. Az állomásról gyalog ment a pusztára felé. A leány után egy eddig ismeretlen legény baktatott, aki az országut egyik elhagyott pontján merényletet akart elkövetni a lányon. A leány védekezett a férfi brutális támadásai ellen, de a férfi betömte száját s a küzdelemben leharapta a lány orrát. A tusában elalélt Molnár Verona s az ismeretlen legényt csupán az akadályozta bűnös tervének megvalósításában, hogy az országuton közeledni hallotta Helle Máttyás kocsiját. A kocsizörgéstől megijedt és elfutott. Az eszméletlen állapotban lévő lányt feltették a kocsira s Bajára szállították a kórházba, ahol csak másnap sikerült eszméltre téríteni. A bestiális ember ellen a legszélesebb körben megindították a nyomozást.

Letartóztatott szélhámos. A szegedi kereskedők üzleteit néhány nap óta egy csinosan öltözött, uri külsővel bíró fiatal ember látogatta. Az üzletekben, ahol csak megfordult, pacséri Várady Gyula dr. jogtudor és tartalékos huszárhadnagyának mondta magát s nagyobb bevásárlásokat akart csinálni. Így 1200 korona értékű ékszert, drága téli ruhákat, huszárhadnagyi egyenruhákat és ezekre menő butort akart megrendelni. A kereskedőknek feltűnt ez a dolog s a rendőrségnek titokban jelentést tettek. A rendőrség felkereste a fiatal embert Európaszállodai lakásán s igazolásra szólította fel. A hozzáintézett kérdések azonban annyira zavarba ejtették, hogy össze-vissza felelgetett,

mire a rendőrbiztos felszólította, hogy kövesse őt a rendőrségre. A rendőrségen azután bevallotta, hogy Hegyi (Halpauer) Endre és bajai illetőségű kereskedőseged. A rendőrség megkeresésére a bajai rendőrség azt táviratozta, hogy Hegyi csakugyan odaváló s ezelőtt pár nappal jött el hazulról. A rendőrség Hegyit, mivel nem követett el semmi törvénybe ütköző dolgot, szabadon boesátotta.

Huszárélet. A bácsbokodi esendőrségnél egy szerencsétlen fiatalember jelentkezett azzal, hogy ő katonaszökevény. — A huszároktól szökött meg, de nem azért, hogy oda vissza ne térjen, hanem azért, hogy elpanaszolja az ő rettenetes szenvedéseit. Elmondotta, hogy a kaszárnnyában ütötték, verték, esufolták, az ételét bepiszkolták. Teste tele volt kék foltokkal és ütlegek nyomán kelt daganatokkal. A szegény fiut nem a tisztjei, nem is az altisztek, hanem az öreg huszárok bántalmazták. A boldogtalan sokat szenvedett legényt átadták a bajai bíróságnak és onnét az állomáshelyére szállították.

Elfelejtett főnyeremények. A Józsvirsorsjegyek 1907. november 15-iki hivatalos sorsolási jegyzéke szerint:

az 1020. sor. 66. sz.	sorsjegy nyert	20000 koronát,
az 1073. sor. 85. sz.	-	20000 -
az 4209. sor. 27. sz.	-	20000 -
az 5660. sor. 99. sz.	-	30000 -
az 6152. sor. 75. sz.	-	20000 -

Ezeket a sorsjegyeket már évekkel ezelőtt húzták ki, de a mai napig a szerencsés nyerek nem jelentkeztek. Az illetők egyszerűen nem tudják, hogy sorsjegyüket ilyen nagy nyereménnyel húzták ki. Nem tudják pedig azért mert nem járatnak megbízható sorsolási lapot. Ilyenként ajánlható a „Pénzügyi Hírlap“, a melynek sorsolási mellékletét a „Pénzügyi Utmutató“-t a nagym. magy. kir. belügyminiszter, mint teljesen megbízható szakközönyt, a magy. kir. pénzügyminiszter pedig mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közönyt hivatalosan ajánlott. A lap előfizetői a januári számmal ingyen kapnak egy sorsolási „Naptár“-t, továbbá a „Pénzügyi és Tőzsdei Évkönyv“-et, amely sok hasznos tudnivalón kívül tartalmazza a kezdettől fogva 1907. végéig kihuzott, de kifizetés végett még be nem mutatott sorsjegyek, kötvények, záloglevelek hiteles kimutatását, úgy hogy e könyvből bárki azonnal megláthatja, ki van-e huzva, vagy nincs? A „Pénzügyi Hírlap“ előfizetési ára 5 korona, mely összeg postaltalványon küldendő be a kiadóhivatalba VII. Rákóczi-ut 44.) ahol mutatványszámok is kaphatók.

Legnemesebb karácsonyi ajándék: Csáládunk javára szóló életbiztosítás, minőt a legkülönfélebb módozatok szerint ajánl: *Bárány Lipót és fia* a Triesti ált. biztosító társaság (Generali) helybeli képviselője.

Ügyvédjelölt, esetleg irnok azonnali belépésre kerestetik. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

S Z I N É S Z E T.

Heti műsor:

Csütörtök: **Ördög**, vigjáték.

Péntek: **A remete csengetyűje**, vig opera.

Szombat: **Rábenstein Bersabé**, dráma.

Szombat, december 14.

A szintársulat eddigi sikereinek és a keltett általános meglepedésnek nagy hátrányára szolgált előadásban ment a **Gésák** énekes játék. Ilyen erősen rossz előadást Polgár szintársulatától még nem láttunk. Mintha talán próba nélkül ment volna a darab. Különösen a női kar valóságos nyá-vogást vitt véghez. Az egész előadás végig vonult a nem kellő készütség s ezért a biztonság érzetének a hiánya. Ezeket aztán tetőzte Telekán (Katána) hatalmas gígszerje, amely hangos kacajt keltett a közönség sor-raiban. Pedig ennek az énekesnek volna

hangja, de ugylátszik nem tanul eleget s épen ez a baja. A hang az énekléshez nélkülözhetetlen, — de nem elegendő.

Az előadás végighallgatását és nézését Kaposy (Mimosa) és Gáthy (Reginald) énekei, Révész (Molly) kedves játéka és Heltai (Kun-Hi) kacagtató kinézere tették lehetővé. Jó volt és ügyesen táncolt a beteg Csanádi helyett beugrott Haraszi Vilma, Juliette szerepében.

Vasárnap, december 15.

Délután a **Vig özvegy** ment telt ház mellett. Glavári Hannát ezuttal Révész Ilonka játszta, sok kedvességgel és elevenséggel.

Este **A remete csengetyűje** című vig opera került színre. Vigság ugyan mentül kevesebb van a darabban, de a zenéje annál bájosabb, fülbeaszóbb. Kaposy (Friquet Rózi) a romlatlan és lenézett pásztorleány szerepében kedves alakítást nyújtott. A közönség csengő hangú, precíz énekéért sok tapssal jutalmazta. Eleven, kedves menyecske volt Csanádi Irma (Georgette), aki gyengélkedése után ma lépett fel először. Szépen énekelt, a gyengélkedéséből kifolyó indiszpozíciót törekvő ambíciójával sikeresen leküzdötte. Igen jó volt Gözon Gyula (Sylvain), Gáthy Kálmán pedig a nőhódító dragonyos altiszt szerepében derekasan megállta a helyét. Heltai Hugó igen élénken és nagy tettség mellett játszta meg a feltékeny Thibaut szerepét.

Hétfő, december 16.

Echegaray drámáját **Mariannát** adták, amelyen végig vonul s a végén kitör a spanyol vér. Jászay Olga a nehéz és fárasztó címszerepben bravuros játékkal egyik legjobb alakítását mutatta be. Partnere, Gözon Béla (Daniél) játékában ellenben kevés volt az Echegaray drámáiban oly jellegzetes spanyol tűzből. Jól játszták meg Remete Don Joaquín, Csolnakosy Don Pavló és Heltai Don Castulo szerepét. Az előadás és összjáték kifogástalan volt.

Kedd, december 17.

A **Milliárdos kisasszony** bár helyenként vontatott, de azért általánosságban eléggé jó előadásban ment a szép számban jelen volt és részben restaurációs hangulatu közönség előtt. Kaposy (Betsy) kedvesen és szépen

énekelt, Révész (Harmat Évi) sikkes táncával enni való masamódleány volt; Csanádi (Nasa) élénk, kedves játékkal és kellemes hangjával igen bájos volt a Haraszi helyett játszott szerepben. Pompás alakítás volt Remete Turteltaubja és Heltai Feigenbaumja. Remete elemében volt, sokat, de ügyesen improvizált. Kabos Gyula (Boleslav) inkább tót legényt játszott, mint szerbet. Gözon Béla nagyon jó Basaréti volt, ugyszintén jó volt Gözon Gyula Véri és Csolnakosy Ross szerepében.

Színházi hír. Mint értesülünk, társulatunk szép tehetségű, kedvelt komikusa, Heltai Hugó az 1908. évi szeptember 1-étől kezdve a pécsi Nemzeti Színházzal szerződött.

HIRDETÉSEK.

11036/tkvi 1907. szám

Arverési hirdetmény.

A zombori királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Brauner Adolf végrehajtható Pörköly Antal végrehajtást szenvedett elleni 1100 korona tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (és kir. járásbíró) területén Csonoplya községben fekvő és a csonoplyai 1640 számú betétben A. I. 1—3. és 16. sor, 2183/b, 2506/b, 4521/b, 4522/b hr. sz. a. felvett jöszágtestre 1610 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1908. évi január hó 14-ik (tizennégy) napján délelőtt 10 órakor Csonoplyán a községhez tartozó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. e. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zombor, 1907. évi október hó 30-án.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Radány,

kir. tszéki bíró.

368—1

3538. sz. kig. 1907.

Arverési hirdetmény.

Kossuthfalva község előljárósága közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező országos- és hetivásár helypénzszedési jogot 1908., 1909. és 1910. évekre **1907. évi december hó 28-án délelőtt 10 órakor** a község házában a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adja, a feltételek a jegyzői irodában a délelőtti órákban megtudhatók.

Kossuthfalva, 1907. évi december 11-én.
363—2—2 KÖZSÉGI ELŐLJÁRÓSÁG.

11824 tkvi 1907. szám

Arverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Zombori Kereskedelmi és iparbank végrehajtható Rumenyák Mária végrehajtást szenvedő elleni 127 korona 20 fillér tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, s Zomborban fekvő, a zombori 813 számú betétben Vujevich Pál és Rumenyák Mária tulajdonául bejegyzett s A. I. 1—2. sorsz. a. foglalt 1553. és 1554. hr. sz. 289 □ öles jöszágtestre 2285 korona kikiáltási árban elrendeltetik, még pedig a C. 9. sorszám alatt a telekkönyvi tulajdonosok: Vujevich Pál és Rumenyák Mária javára s illetve a tulajdó fél javára bekebelezett élet-hossziglani haszonélvezeti jog sérelme nélkül, 3285 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1907. évi december hó 31-ik (harmincegy) napján délután 3 órakor a zombori kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42. §-ában jelzett ártólammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. e. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zombor, 1907. évi november hó 14-én.

A kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány,

kir. törvényszéki bíró.

370—1

Jegygyűrűkbe vésés ingyen!

Karácsonyi ajándékul

mindennemű órák, brilliáns, gyémánt ékszerek, fülbevalók, gyűrűk, nyakékek, arany- és ezüstláncok, ezüst-, chinaezüst dísz tárgyak és evőeszközök nagy választékban kaphatók.

STEBLER ANTAL Magyar államvasuti pályaorás.
Zálogházi becsüs.

órás és ékszerésznél Zombor, (Fő-utca).

Mindennemű óra-, ékszerjavítások és vésnöki munkák olcsón eszközöltetnek.

Zombor, Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvmdjából.

6314

KOCKASZÁM: 213

MAZULÁ'NÉ